

Bona vesprada a totes i tots.

Volia, abans de començar, agrair al Fòrum de Debats de la Universitat de València i al SFP de la Universitat de València la col.laboració amb el MRP del País Valencià –Gonçal Anaya- per tal de fer possible aquest acte, aquesta trobada, que ens dona de nou, possibilitat de fer circular la paraula.

Crec que és la primera vegada que modere una taula, i em descobrisc amb la dificultat d'automoderar la meua paraula per tal d'ajustar-me a aquest paper. Què es pot dir de manera breu i clara per obrir un acte públic com aquest? Per què la presentació d'un llibre és un acte públic i polític rellevant? I en aquest ordre, per què descobrim entre les pàgines d'aquest llibre un horitzó de sentit per a la nostra pròpia pràctica política i pedagògica que anomenem "Desig i compromís en educació"?

Em descansa saber, que no sóc jo qui va a respondre d'alguna manera a aquestes preguntes. Sé, que una part considerable en la recerca de les respostes ens pertany a cadascuna i cadascú de nosaltres, que ara compartim aquest espai i aquest temps. Sé també, que contem per aquest viatge amb la paraula inestimable de qui avui ha acceptat formar part d'aquesta taula. I sóc conscient, que la decisió d'acceptar aquesta invitació, ha estat precedida per l'estima, per la dedicació i per la responsabilitat que Nieves, Inma i Jaume, posen en joc cada dia allí on estàn, per fer possible una escola digna, una escola justa. Es a dir, una escola bonica, alegre, creativa i volcada en la lluita per mantindre viu el desig d'aprendre i també, com diu Luisa Muraro (1998), de tornar la vida al desig d'ensenyar. No fà tants anys, ja ens ho deïa Nieves en una escola d'estiu: "desitjar per fer desitjar".

Aquest llibre, és un text que vol tornar visible, vol recuperar i nombrar el sentit d'allò que fà possible l'experiència educativa. Allò, que permet que a l'aula, i a l'escola, es mantinga viu i obert l'interés, la curiositat i la possibilitat d'interrogar-se alguna cosa sobre sí i sobre el món. O com diu Milagros Montoya en aquest mateix llibre, fer possible que alguna cosa ens pugui esdevenir, que alguna cosa ens passe, en eixe estar com alumnes o com a mestres.

L'orige d'aquest text es troba en la proposta que Anna Mª Piusi (una de les coordinadores de aquest projecte), llençà a algunes de les dones que formen part de l'agrupació Sofias, relaciones de autoridad en educación, per a buscar una paraula clau. Una paraula significativa que consideren que les ajuda a posar sentit a la seva experiència educativa. Una proposta que conecta i que exemplifica l'expressió que Luisa Muraro utilitza quan es refereix a la teoria com "las palabras que hacen ver lo que es". Al nostre àmbit de treball, aquesta expressió de Luisa Muraro es tradueix en ajudar a nombrar el sentit d'allò educatiu, així com la seva recuperació pràctica i teòrica. Dic recuperació, perquè tal i com ens recorda Pepe Contreras, "lo que no se nombra, es fácil que deje de verse, de pensarse, de buscarse". Es a dir, deixi de ser una mediació necessària per interpretar la realitat educativa.

Nieves Blanco, professora de la Universitat de Màlaga i coautora d'uns dels articles d'aquest llibre: "Saber para vivir"; ens portarà amb la dolçor, la tendresa, i l'agudeça intel·lectual que la caracteritzen, pels indrets del pensament i la pràctica política de la diferència sexual. Un pensament i una pràctica política que ens senyala la distància que es dona entre la presència social d'unes pràctiques i unes relacions educatives a l'aula i a l'escola, amb la manca d'un bagatge de còdics culturals i simbòlics que ens ajuden a interpretar eixes pràctiques de creació i recreació de la vida que sí estan presents a les aules i a les escoles.

Inma Coscollà, mestra de Primària i membre del MRP Escola d'Estiu del País Valencià -Gonçal Anaya-, ens aproparà amb la frescura, amb eixa manera envejable que té de tornar senzill lo complexe, eixa manera amb la que ens té habitudes (i habituats) d'acompanyar amb cura i amb tretllat cada procés de recerca que s'arrisquem a fer, i que ens ajuda a fer nostre allò que ens resulta dificultós o ens queda llunyà... Ens aproparà, com dic, des d'eixa lectura reposada i a la vegada, inquieta, que ha fet, a visitar l'experiència que ha criat al transitar per les pàgines d'aquest llibre.

I finalment, **Jaume Carbonell**, director de *Cuadernos de Pedagogía*, un observador expert, inquiet i privilegiat d'allò que hi es de vida a les aules i les escoles; procurarà amb la passió, l'habilitat i la serenitat amb la que ja ens té acostumades i acostumats a fer la lectura de les complicitats, i també, a fer la lectura de les divergències, dels possibles, dels diversos, d'allò present, d'allò absent. Una lectura, la seva, que giravolta sempre en més d'una direcció, buscant allò que no sempre es visible a primera vista.

Moltes gràcies per acceptar aquesta invitació. De la paraula ara, tens cura tú, Nieves.